

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

21. Dies Septembris. Sanctorum omnium profectus, ad humilitatem est
accessus. S. Dorotheus Doct. 14.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Septemb.

Tessera.

747

quod, cur illo non uteris, cum impatientia malum potius augeat, tantum abest, ut imminuat. Deinde, quid culpam in alios conjicis, qui opinione tua te lædunt? scito, à te malo provenire hoc malum: neminem lædi, nisi à se ipso: esse ineptiam, imò dementiam, velle ulcisci injuriam, cum hoc nequeas, nisi in te sis insignitè injurius. Disce ergò, non rectè curari malum ab alio malo. Mansuetudinem, tantum esse bonum, ut etiam mala convertat in bonum. Quis non ridet ineptiam irati? Quid iracundæ vis? Damna vitare? Incurris: Non potest tantum tibi nocere inimicus, cui irasceris, quàm ipse tibi, dum irasceris. Qualis dementia erit, si medicaturus ægro tantem, si non parti læsæ, sed alieno corpori pharmacum adhibeat? Non claudis tuum vulnus, si aperias sæviori ictu alterius latus. Non erit ulceri proprio fomentum, apostema extranei: non fluit cum alieno sanguine, balsamum tuæ plagæ. Damnum quod putas tuum, non facit aliena vindicta. Si vis innocenter irasci, nulli potes, nec honestiori, nec justiori titulo irasci, quàm tibi irascenti, & tuæ iracundiæ. Huic eurandæ non est peritior Galenus, quàm animus mansuetus. Subscribit mihi dicenti
Pgëta:

1e
1 *Iræ sustollis, si sit responsio mollis.*

21. DIES SEPTEMBRIS.

Sanctorum omnium profectus, ad humilitatem est accessus. *S. Dorotheus Doct. 14.*

I. Ob-

Humili. I.
tas.

Objicit se omnium conspectu
quæ omnibus propè est despe
ctui, quæve re alia nulla mag
est suspicienda, quàm sui de
spicientiâ, Humilitas. Virtus nulli satis intellecta,
plerisque semper neglecta. Quæ tam est necessaria
ut nulla sit virtus sine illa, nulla non cum illa. Tan
tùm enim deficis in sanctitate, quantum non pro
cis in humilitate. Itaque profectus in curriculo vir
tutum, non est aliud, quàm accessus ad humilitatem
hinc tantò es sanctior, Deoque acceptior, quam
humilior. Nihil facies, nisi te nihili facias, & nihil
existimes. Ut boni, unde bonus fias, aliquid facias
oportet te penitus exinaniâs. Quantum natura ve
cum horret, tantum Humilitas ambit. Hæc in
vacuitas, magnes fit Divini respectus, illex Divini
tatis. Tunc enim te Deus respicit, dum animus se de
spicit. Inest Deus ei, qui sibi deest; adest, si tibi abis.
Videns Scapheus discipulum vehementer inflatum,
& fastu ventosum, verissimâ objurgavit sententia
Bonum non est in magno, sed in bono est magnum.
Quidquid rectè fit, id magnum est, addo, & glo
riosum: at quidquid magnum fit, non est statim bo
num, sæpè illaudabile, rarò securum. Jus secur
vindicat sibi humilitas. Vis rem hanc confirm
Eam confirmo illius auctoritate, qui in Ecclesia pa
stitit summâ dignitate, D. Gregorii: (a) *Qui sine
militate virtutes congregat, quasi in ventum pulve
portat.* Sine humilitate virtus nulla non modè
subsistit, sed nec existit.

(a) *In Explic. 3. Psal. poenit.*

II. Infinita sunt, quæ nos, ut infinities humiliemus, non tantum movent, sed cogunt. Unum est propriè nostrum, Nihil, quia ex natura nihil sumus, & solius naturæ viribus nihil possumus. Undique vilissimi sumus, imò ipsa vilitas, ob id quod sumus, & ob id quod non sumus: ob ea, quæ fecimus, & ob ea quæ non fecimus; ob ea, quæ fecit Deus pro nobis, & ob ea, quæ non fecit nobis. Et quia ipse tantus est, & nos tantilli, imò nihil. Quis se non demittet usque ad centrum terræ, & si quid sit eò inferius, ob scelera, quæ commisit? Imò non minus se debet dejicere, ob scelera, quæ non commisit, sed quæ committere potuit. Quia non peccasse, non est nostræ potentia, sed Divinae misericordiae; Nobis enim relictis, quid à nobis non fuisset delictum. Quod unquam ab ullo paratum est scelus, quod à nobis non tantum fuisset mente cogitatum, sed opere perpetratum, sine Dei auxilio? Par tibi est ratio humiliandi te, quod non peccaveris, quam si peccasses, & æquè Deo es devinctus. Non magis venditur gladius, qui occidit multos, quam qui potuit plures occidere. Tua malitia, tot illa patraret mala; quod non fecerit, non est in te, sed in Deo. Æquè te debes humiliare, ob peccata aliena, ac ob tua: quia ab iis Deus te præservavit, quia majus est Dei beneficium, præservasse, ne peccares, quam remisisse, postquam peccaveris. Major occasio se humiliandi fuit B. Virgini, esse præservatam à peccatis, quam Magdalena, tot à se peccata commissa, fuisse sibi remissa.

III. Sed quis cogitans, quid fecerit pro nobis humilis Jesus, se audebit extollere? Confer, ô contemptibilis homo, leve, & inane opus tuum, quo gloriaris,

riaris, cum infinito opere Incarnationis, Eucharistia, & Passionis: nonne præ verecundia, frons tua decidet? Deus, qui est totum, se exinanivit pro te, & tu qui es nihil, te putas aliquid contra Deum. Qui cogitans, quæ non fecit Deus, non se humiliet, quod non præcipitaverit ad inferos, post primum flagitium, ut fecit Angelis? Licet adeò effemus mentis capti, & animo cæci, ut non videremus ullam in nobis sceleris labem, plus tamen deberemus nos abdicere, quod Dei gratiâ non plura præstemus propter Deum, quàm ob vermes, in quos sumus convertendi; ob sperma fœtidum, unde geniti sumus; ob foedes, quibus cum geniti fuimus, obnoxii sumus; ob miseras corporis, quibus involvimur, ob pericula animæ, quibus exponimur. O quàm appositè Augustinus: (a) *Magis cogitare debetis, quid vobis adsit, quàm quid vobis adsit. Quod habes, cave, ne perdas. Quod nondum habes, supplica, ut habeas. In quantum sis minor, est considerandum, non in quantum sis major. Si enim cogitas, quantum præcessisti alterum, cave tumorem, si verò cogitas, quantum tibi deest, ingemiscit. Curaris, humilis si eris, tutior ambulabis, non præcipitaberis. Involve te igitur pallio humilitatis, & late, & fruere magna in pace.*

Si sapi ergò lata, bona res est vivere pace.

22. DIES SEPTEMB.

Plus vigilare, plus vivere est. Chrysologus
Sermon. 24.

(a) *Super Matt. serm. 59.*